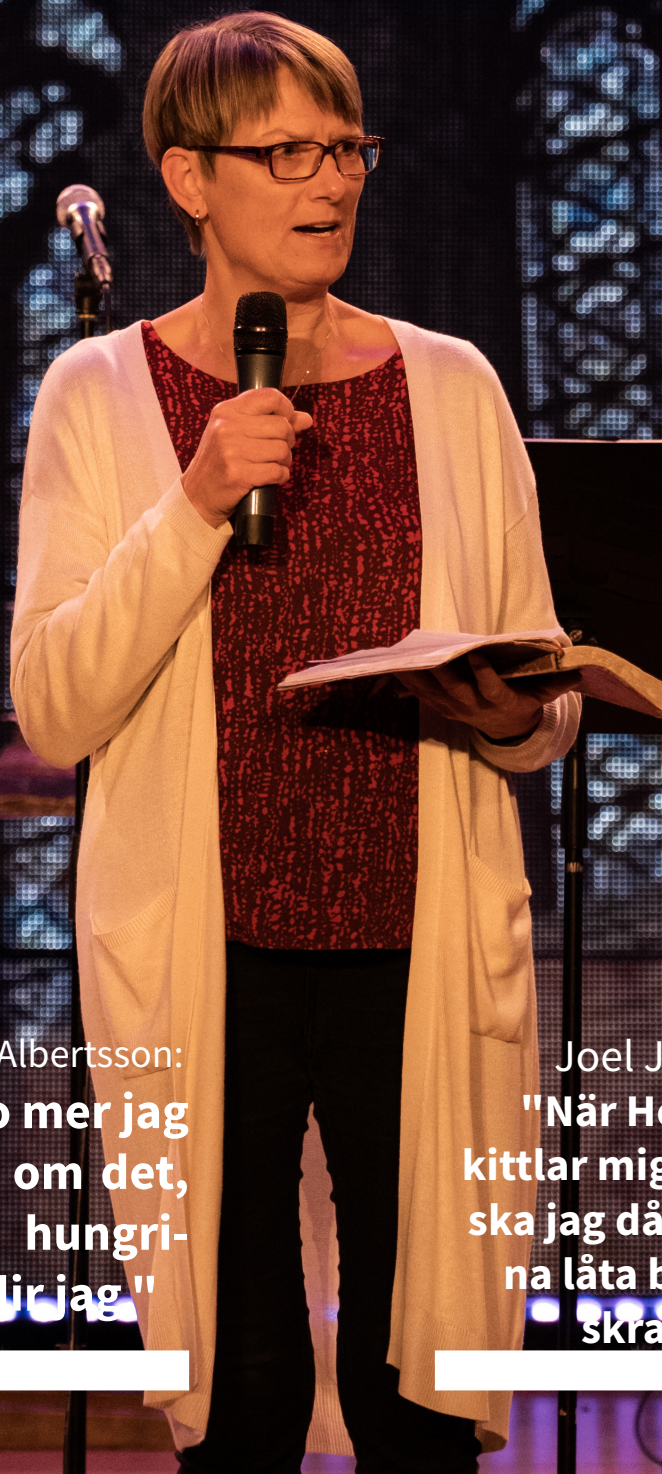

LIVS LUFT

Nr 6 2020

Lennart Albertsson:
**"Desto mer jag
pratar om det,
desto hungri-
gare blir jag"**

Joel Jarbo:
**"När Herren
kittlar mig, hur
ska jag då kun-
na låta bli att
skratta?"**

KANSLIET

Vallgatan 9
281 31 Hässleholm
Tel. 0451- 38 80 70
E-post: sydsverige@efs.nu

NÄSTA NUMMER

Skickas ut i februari

OMSLAGSBILD

Evalotta Kjellberg av Kristoffer Lignell

ANSVARIG UTGIVARE

Stefan Svensson
E-post: stefan.svensson@efs.nu

REDAKTÖR

Kristoffer Lignell
Telefon: 0703-801291
E-post: kristoffer.lignell@efs.nu

GÅVOR

OCR 50000001813 till bankgiro: 901-0026
Swishnummer 123 357 80 28
Märk "Sydsverige"

Bankgiro Salt: 5275-8786
Swish Salt: 123 354 77 91

LIVSLUFT.EFSSYD.ORG

EFSSYD.ORG

SALTSYDSVERIGE.NU

Livsluft är en regionstidning om vad som sker i EFS och Salt Sydsverige. EFS är en missionsorganisation inom Svenska kyrkan som vill uppmuntra till personlig tro, mission och bibelbruk. Vi finns över hela landet, uppdelade i regioner och missionsföreningar. Salt är en självständig kristen barn- och ungdomsorganisation med särskild relation till moderrörelsen EFS och Svenska kyrkan.

Livsluft ges ut i tryck samt på webben. Prenumeration på papperstidningen kostar 275 kr/år.

INNEHÅLL

3 Ledare

4 Joel Jarbo om sin nya bok

6 Riktad, Mötesplats, Årsmöte

8 Nytt regionalt utskott och styrelse

11 Paret Lignell bjuder på digital tidebön

12 Pulsen på Lennart Albertsson

14 På lärjungars vis: Social distansering som en gåva

»Den påtvingade sociala distanseringen har gett oss möjlighet att reflektera över hur våra relationer och vanor påverkar oss på gott och ont. Vad är det som leder till osunda bindningar och beroenden i mitt liv utan att jag själv märker det? «

Peter Halldorf

6

Riktad, Mötesplats och Årsmöte

4

Joel Jarbo om sin nya bok

12

Pulsen på Lennart Albertsson

14

På lärjungars vis

Guds rike är nära

Ett ovanligt år ligger bakom. Ett ovisst år. Ett år som inneburit sjukdom, svaghet och sorg. Samtidigt har det varit ett år som erbjudit många tillfällen att räcka ut handen, att hjälpa den som inte kan röra sig som vanligt och att samtala med den som är ensam. Har vi använt den möjligheten? Har vi fortsatt att i första hand tänka på oss själva, våra egna inköp och vår egen skärmtid? Är detta en tid för rannsakan?

Vi går mot årets slut, men är inte den kristnes upplevelse att mycket ändå börjar dra ihop sig mot det slut som vi längtar efter? Bilden av den dag som skapar bävan men också förväntan och hopp. Den dag då vi skall få se ”ansikte mot ansikte”. Vi har aldrig varit närmare den stunden än nu.

Någon uttryckte en önskan att ”tänk om Guds rike kunde vara mer synligt redan här och inte bara i evighet”. Temat för Andra söndagen i advent är just att Guds rike är nära. Var är då Guds rike? Går det att igenom all dimma se detta enorma rike breda ut sig någonstans? Jag behöver hjälp att se det, att fokusera på det, men visst ser jag det. I varje osjälvisk handling och i varje uppmuntran till en prövad människa kan vi se riket lysa fram. I den sjukvård som ofta kritiserats för dåliga strukturer och ineffektivitet ser vi personal i avdelning efter avdelning runt om i vårt land som ger hjälp till de mest utsatta. Till dem som har svårt att andas, de som har börjat ge upp hoppet. Där står en undersköterska innanför ett immande visir och med ett munskydd som alstrar så mycket värme att man vill ta av det. Där står hon med uträckta händer och visar på en sida av Guds rike som är bärande. Riket är synligt och det är här redan nu.

Jag längtar efter att få se mer av det riket runt våra egna gemenskaper, våra föreningar, där så otroligt många människor finns och rör sig. Det sker när vi får koppla den osjälviska handlingen till handlingens ursprung och mittpunkt – Jesus Kristus. När berättelsen

om den korsfäste och uppståndne hänger ihop med vad gemenskapen vittnar om.

Allt tyder på att vi nu står inför en omfattande vaccinationsperiod, vilket väcker starka förhoppningar om en återstart, en ny vår. Vi vågar se framåt och får nytt mod att hålla ut. Men vad är det egentligen vi ser fram emot? Har vi en bild av det? I min bild ser jag människor i Guds rike som lite tvekan tar sig in i missionshuset eller kyrkan. Till en början trevar vi, nickar åt flera bekanta ansikten, men vet inte om vi vågar skaka hand, än mindre ge en omfamning. När psalm- eller lovsången tagit lite fart börjar vi bli berörda och en och annan tår faller. Åh, detta har vi saknat. Nu är det på riktigt, inte digitalt. Att tillsammans få uttrycka vår tacksamhet till Jesus. Men vilka har kommit och hur stor är egentligen vår gemenskap? Har vi blivit färre under pandemin?

Om det är en oro som du eller din förening bär – ägna då tid åt de människor du nu längtar efter få se där. Den lyckligaste människan är den som är sedd av dig och av Gud. Den människan vill vara med och bygga när vi får återsamlas och glädjen inte har några gränser!

LENNART ALBERTSSON är regional missionledare i EFS Sydsverige.

DELA DIN TRO MED ANDRA

EN INTRODUKTION I PERSONLIG EVANGELISATION

Hur kan vi vinna människor för Jesus? Det är frågan som vi inbjuds att ställa i boken: "Dela din tro med andra : en introduktion i personlig evangelisation". Livsluft samtalar med författaren och prästen Joel Jarbo om längtan att vinna människor, författarskapets glädje och vanda samt att bli kittlad av Gud.

Joel Jarbo är känd i vår region som bland annat präst i Andreakyrkan i Klippan. Ursprungligen från Umeå bor han idag i Kvidinge med frun Miriam och parets tre barn. Efter åren i Andreakyrkan kompletterade han sin utbildning och togs år 2019 emot som pastorsadjungt i Båstad-Östra Karups församling. Sedan i februari i år arbetar han som arbetsledande komminister i Lerbergets kyrka, Kulla Pastorat. Vid sidan av arbetet har han under flera år skrivit. Under åren i Andreakyrkan kom två böcker; *Livets träd -tänk om Gud är närmare än du tror* (egen utgivning) och år 2017 kom boken *"Gud talar- kan du höra honom?: en introduktion i den profetiska gåvan* ut på Borneling förlag. På samma förlag kommer nu alltså hans tredje bok.

Vad fick dig att skiva den här boken?

- När Herren kittlar mig, hur ska jag då kunna låta bli att skratta? Skrivandet för mig är både en stor glädje och en inre kallelse. Ämnet personlig evangelisation, som boken handlar om, är något som alltid

legat nära mitt hjärta, och som fått prägla mitt sociala liv och arbete under större delen av mitt liv. Jag fick även möjlighet att fördjupa mig i ämnet då jag skrev min kandidatuppsats som handlar om *"Hur evangelisation uppfattas i Svenska kyrkan"* under vårterminen 2018.

Vad handlar boken i korthet om? Vad är ditt huvud- ärende?

- Tillsammans med läsaren vill jag söka svar på frågan: Hur kan vi vinna människor för Jesus? Boken är inte en heltäckande beskrivning av evangelisation eller dess tjänst utan en introduktion som inriktar sig på personlig evangelisation. Boken är därför inte en presentation av någon specifik kyrkoform utan en vägledning i hur vi kan dela vår tro med andra. Men eftersom det personliga vittnesbördet är en del av kyrkans gemensamma uppdrag berör jag även evangelisation som sker genom kyrkans gemenskap.

*Vad har du lärt dig under skrivandet?
Vad har varit det roligaste/svåraste?*

- Du kan skriva en bok av två anledningar; antingen anlitar ett förlag dig eller skriver du själv och hoppas att förlagen senare ska nappa på idén. I mitt fall skriver jag på egen hand i tro att manuset kommer ges ut i framtiden. Det roligaste med att skriva är att bära ett ämne i bön och bygga upp bokens struktur och innehåll. Utmaningen och kampen ligger ofta i att få den klar, ett bokprojekt kräver stor uthållighet, engagemang och arbete. Tid, ork och inspiration behöver också sammanfalla samtidigt vilket är en utmaning om man har en händelserik vardag. Jag har varit välsignad med många duktiga vänner som hjälpt mig att läsa och kommenterat mina texter. Det har varit mycket lärorikt och utan dem skulle min slutprodukt aldrig blivit så bra.

Den tråkigaste och mest påfrestande processen tycker jag är väntandet på besked från förlag, vilket kan dröja flera månader. Jag får även vara beredd på avslag eftersom det idag är svårt för nya författare att komma ut på marknaden helt enkelt för att kristen litteratur idag inte säljer så bra i Sverige. Om du inte heter Malm, Halldorf eller Sjödin i efternamn är det svårt att få ut böcker och kunna leva på det. Det är därför svårt för nya författare att få skriva avtal med bokförlag eftersom de ofta inte vill eller kan ta för stora risker.

*Vad längtar du att boken skall få göra?
Hur önskar du att människor skall använda den?*

- Jag tror vi lever i en tid då kyrkan behöver återupptäcka evangelisationens gåva, dess möjlighet och kallelse för var och en. Alla kristna är ju kallade till Jesu efterföljd och inbjudna att vittna om Guds storhet. Min förhoppning är att denna bok ska vara en inspirationskälla till detta och en hjälp för församlingar att föra ett vidare samtal i ämnet. I

slutet av varje kapitel följer därför några frågor för egen reflektion eller diskussion. Längst bak i boken finns även sex praktiska övningar. Jag tror nämligen att det går att öva sig i evangelisation. Ett tryckt sätt att öva är tillsammans med kristna vänner i en liten grupp eller två och två. Jag hoppas därför att boken ska vara användbar på många sätt, både för egen reflektion, vidare samtal i liten grupp och praktiska övningar i att vittna om Guds storhet.

Boken finns till försäljning där böcker säljs. Joel kommer också gärna ut och pratar om sin bok och ämnet i församlingar, föreningar och grupper.

JOEL JARBO är författare och präst i Lerbergets kyrka, Kulla pastorat.

Riktad, Mötesplats och Årsmöte

Den 17 oktober samlades regionen i EFS kyrkan i Ängelholm för att hålla regional mötesplats och återuppta distriktet årsmöte från våren. Senare på kvällen sändes en special Riktadkväll då konferensdagen ställdes om, som mycket annat detta märkliga år.

Dagen inleddes med regional mötesplats. För att säkerställa avstånd och säkerhet fanns de 42 ombuden på två platser, EFS kyrkan och S:t Mikael, sammanlänkade via videolänk.

Presidiet bestod av Åsa Dencker som ordförande, Gunnel Andersson som vice ordförande och Margareta Cada som sekreterare. Förutom att välja ett nytt regionalt utskott, låg fokus på att beskriva regionens vision, mål och arbetsuppgifter samt ekonomin. Mot slutet avtackades de avgående utskottsmedlemmarna Jan Ebefeldt, Karin Göransson och Anna-Klara Castor, trots att den sistnämnda inte var på plats.

Efter intagen lunch som bestod av portionsförpackad kycklingsallad, fortsatte dagen med att distriktets årsmöte återupptogs från den 25 april. De 35 ombuden som närvarade leddes genom ett snabbt årsmöte med få punkter av ordförande Lennart Albertsson, vice ordförande Gunnel Andersson och sekreteraren Margareta Cada. Även här avtackades de de avgående styrelsemedlemmarna.

Då den årliga konferensdagen Riktad inte gick att genomföra som vanligt livesändes istället en Riktadkväll med temat "Samhällen förvandlade" från EFS kyrkan i Ängelholm via Youtube. Evalotta Kjellberg, präst i EFS kyrkan i Örkelljunga ledde mötet. Musiken leddes av Mia Sandell, Marie Brandt Wilhelmsson tillsammans med sångare och musiker. En höjdpunkt var den specialskrivna sången som Mia Sandell komponerat utifrån EFS vision. Kvällen fortskred med ett panelsamtal mellan Lennart Albertsson, Lillemor Persson, EFS kyrkan i Örkelljunga samt medlem i EFS riksstyrelse och Jonas Ahlforn von Betzen, präst i Sörbykyrkan Örebro som sedan predikade. Kvällen avslutades med förbön och välsignelse ledd av Evalotta.

Dagen gav en god eftersmak och någon sa under lunchen att: "Detta var det bästa årshögstiden på länge, så många goda krafter som vill något. Det gör mig verkligen hoppfull".

På vår hemsida www.efssyd.org finns filmer från regional mötesplats samt Riktadkvällens möte.

VAD ÖNSKAR VI FÖR EFS SYDSVERIGE UNDER 2021?

- ATT FLER MÄNNISKOR BÖRJAR SAMLAS I SMÅGRUPPER FÖR ANDAKT
- ATT BIBELN BLIR MER LÄST OCH OMTALAD
- ATT VI ARRANGERAR FLER LÄGER FÖR UNGDOMAR
- ATT ALLT FLER FÖRENINGAR BÖRJAR SE HOPP OCH VÄLJER ATT SE MÖJLIGHETERNA PÅ SIN ORT
- ATT UPPFÖLJNINGEN AV VÅRA KONFALÄGER STARKS YTTRELLIGARE
- ATT VI HITTAR NYA SÄTT FÖR KOMMUNIKATION
- ATT EKONOMIN FÖRBÄTTRAS, SÅ ATT VI VÄGAR TA NYA STEG

Nytt regionalt utskott och styrelse

På den årliga regionala mötesplatsen och på distriktets årsmöte den 17 oktober 2020 valdes ett nytt regionalt utskott samt en ny distriktsstyrelse. Här presenterar de sig själva.

Regionala utskottet

Erik Arvidsson, Kristianstad

Jag arbetar i dag som kamrer inom Svenska kyrkan, har arbetat med internationell mission inom Svenska kyrkan och EFS på nationell nivå, ordförande i regionala utskottet. Jag hoppas få de tillväxt i antal medlemmar och föreningar, att EFS utifrån sin vision och mission tydligt relaterar till och kompletterar Svenska kyrkan, att Svenska kyrkan ser, räknar med och uppskattar EFS.

Mitt främst bidrag hoppas jag kan vara att jag kan lotsa och leda i min nuvarande uppgift, att inte ha alla svar men veta hur och var vi får fram och kan använda oss av dem. Försöker balansera ihop olika personers idéer och erfarenheter.

Patrik Bratt, Ramdala

Jag kommer från Habo och har min bakgrund inom Helgelseförbundet som 1997 gick samman med Örebromissionen och bildade det som idag är Evangeliska Frikyrkan (EFK). Jag har studerat på Götabro Missionsskola, Örebro Teologiska högskola, samt läst några kurser på Johannelund. Jag har arbetat som pastor inom Missionskyrkan, Pingstkyrkan och EFS under 20 år. För närvarande är jag anställd som pastor i Jämjö EFS-förening och Kristofferkyrkan, Karlshamn (som även är ansluten till Equmenia).

Jag tror tyvärr att det finns ett samband mellan mycket av den psykiska ohälsan i landet och det allt längre avståndet mellan oss och Gud. Jag skulle vilja se en väckelse där Guds kärlek och barmhärtighet får gå på djupet bland människor. Jag är övertygad om att vi som kyrka kan få vara likt speglar som reflekterar Guds kärlek och barmhärtighet till människor och även kan ta emot människors längtan och gå med den till Gud i förbön.

Mitt främsta bidrag är att få vara med för att representera Blekinge. Kanske det faktum att jag kommer från en lite annan teologisk tradition än den lutherska kan vara ett bidrag. De jag tagit intryck av som har format min teologiska övertygelse fokuserar på korset och tjänandet av sin nästa som både Jesus och Paulus talar om på flera ställen och vikten av att detta kommer till uttryck i våra liv. Detta är inget som vi presterar själva utan den helige Ande gör det i och genom oss genom att vi låter oss formas till likhet med Jesus.

Jag vill arbeta både utåt och inåt. Men det är nog i riktningen inåt som tyngdpunkten ligger hos mig. Jag vill vara med och se människor försonas med Gud, varandra och sig själva.

Lars Johansson, Hörby

Jag är med i en värddgrupp och i kören i EFS Hörby och känner att jag vill börja lite annat. Vad skulle du vilja se gå i uppfyllelse i Sydsverige inom de närmaste tio åren? Jag längtar efter att se fler människor som tror på Gud. Jag tror och hoppas att jag kan tillföra en del och lära mig mycket i det regionala utskottet.

Annika Jonsson, Falsterbo

Mitt namn är Annika Jonsson. Bor nere i Falsterbo med min man Peter, tillsammans har vi 4 barn. Jag är utbildad internatföreståndare, har dock arbetat mest som egenföretagare. Uppvuxen i Borås där jag var engagerad i SMU. Är medlem i United Öresundskyrkan Malmö sen 15 år. Under dessa år även varit med i ledarskapet för ICCC i Skåne. Sitter nu med i verksamhetsutskottet på Höllvikstrandsgården. Så under de närmsta 10 åren skulle jag vilja se att gårdarna alltmer blir en andlig oas för uppbyggelse och även en mötesplats för samtal och dialog för nutidsmänniskans existentiella frågor. Jag hoppas kunna ge energi till denna vision.

Markus Paulsson, Södra Sandby

Sedan flera år är jag ledamot i EFS-gården Höllviksstrands styrelse. År 2017 valdes jag in som ledamot i distriktsstyrelsen och har fortsatt med det uppdraget sedan dess (samt i det regionala utskottet så länge det funnits). I mitt arbete på Lunds kommun ägnar jag mig åt att lösa miljö- och energifrågor.

Jag önskar se att EFS ska bidra till att samhället förvandlas så att vi kan vara en självklar samtalspartner i både stora och små frågor. Jag önskar också se att den goda barn- och ungdomsverksamheten fortsätter och att den också inspirerar till ett utökat arbete med unga vuxna. Min långa erfarenhet från en EFS-gård är viktig kunskap jag kan bidra med. I min profession arbetar jag med olika former av strategier, vilket jag naturligt kan bidra med till styrelsen och utskottet.

Ingvar Persson, Örkelljunga

Byggnadsingenjör, erfarenhet som missionär i Tanzania och lång erfarenhet av arbete i styrelser både lokalt och regionalt.

Jag längtar efter att se en blomstrande barn- och ungdomsverksamhet både i de lokala föreningarna och i regionen. Satsningar på unga vuxna och familjer som kan växa in i den lokala föreningen. Forma nya gemenskaper där Jesus står i centrum och mycket BÖN. Har känt glädje i de besök jag fått vara med om i föreningar och vill fortsätta känna denna närhet även framöver. Hålla missionsengagemanget levande både nationellt och internationellt.

Kenneth Ferm, Lund

Ordförande i lokal EFS-förening, Varit ledamot av EFS Riks styrelse, EFS i Sydsveriges styrelse samt ledamot av vårt regionala utskott.

Jag önskar se att vi vänder den nedåtgående trenden för medlemstal. Nystart i stagnerade föreningar och nystarta föreningar. Det vill säga se människor och samhällen i Skåne och Blekinge förvandlade av Jesus.

Jag ärr ingen idespruta utan mer en som kan fånga/stjåla bra ideer och hjälpa till att förverkliga dem. Är mer byråkrat och administratör än känslomänniska, men vi behövs också.

Distriktsstyrelsen

Sven E Johansson, Staffanstorp

Det blev 37 år som bankanställd i olika funktioner.

I början av åren i banken blev det så att "*du som jobbar i bank kan väl bli vår kassör*" och har det också varit sedan mitten av 60-talet.

Under en del år var jag ordförande och kassör i hemmaföreningen. Har även varit kontaktperson och bokförare i Höllviksstrandsutskottet från 1980 fram till gårdsföreningen bildas. Därefter blev jag bokförare under några år. Sedan bildandet av EFS i Sydsverige har det blivit styrelseuppdrag och under en del år - kassör.

För framtiden skulle jag önska och vilja se att både stora och små föreningar hjälps åt att göra Kristus känd i Blekinge och Skåne. Skulle jag bli vald blir väl mitt största bidrag som kassör eller något åt det hållet.

Göran Nilsson, Hörby

Jag är auktoriserad redovisningskonsult och har jobbat ett antal år med både våra gårdars och distriktets ekonomi.

Jag vill se verksamhet i hela vårt distrikt och gärna en satsning på de unga.

Mitt främst bidrag är att jag känner till verksamheten väl och det kan kanske vara till nytta.

Björn Pettersson, Karlskrona

Vad har du för bakgrund och erfarenhet?

Sitter i Jämjö EFS styrelse, arbetar som föreståndare på Stenbräcka kurs- o lägergård.

Jag längtar efter att se att vi fortsätter med det uppdrag vi fått.

Mitt främsta bidrag tror jag är att vara en kontaktlänk mellan det lokala och regionala EFS.

Markus Paulsson, Södra Sandby

se föregående sida

Ingvar Persson, Örkelljunga

se föregående sida

Paret Lignell bjuder på digital tidebön

För att fylla tomrummet efter uteblivna gudstjänster finns olika vägar att gå. För vissa har tidebönerna, att be på bestämda tider under dygnet, skapat en ny rutin att hålla fast vid. Makarna Lignell filmar när de ber, för att fler ska kunna vara med i deras gemenskap.

Uteblivna gudstjänstbesök under pandemin kan göra att man som kristen tappar fokus. För att undvika det har flera nya, kreativa initiativ tagits. Makarna Kristoffer och Charlotte Lignell sänder exempelvis sin kvällsbön direkt på Facebook, och märker hur allt fler hittar in till det digitala "kapellet".

– Min fru var på jobbet på Försäkringskassan här-omdagen när en kollega till henne plötsligt utbrast: "Det var så fint att få kika in på er när ni bad här-omkvällen. Jag var med en stund och bad jag med", berättar Kristoffer Lignell, präst i EFS.

– Jag blev så glad när jag hörde det! Precis så vill vi att det ska vara, som ett litet kapell med dörren öppen, för den som vill att sticka in huvudet eller slå sig ner en stund.

För Charlotte och Kristoffer har tidebönerna varit viktiga under flera års tid. De har sedan de flyttade till Lund för 1,5 år sedan har de bjudit in till gemensam kvällsbön i sitt hem. Men med coronans inträde tvingades de att tänka om. De hade hört

från andra att det kunde vara svårt med gemensam bön digitalt och bestämde sig för att helt enkelt filma sig själva när de bad och sända direkt på Facebook. Till sin hjälp har de Tidegårdsappen, för att det ska vara enkelt för den som vill följa med i ordningen. Varje vardagskväll klockan 8 ber de och av responsen att döma har det varit ett gott initiativ.

– Det är fint att se att även personer vi inte känner hittar dit. Det skulle de nog inte gjort om vi hade kunnat träffas som vanligt. Sedan är det märkligt hur det ändå blir en gemenskap, även om vi inte ser varandra. Bara den påminnelsen, att vi är några stycken som sitter och ber varje kväll – det är väldigt värdefullt, säger Kristoffer Lignell.

Texten publicerades i tidningen Dagen 23 november 2020 och publiceras här med tillstånd. Tidebönerna kan du delta i via Kristoffers facebooksida måndag-torsdag och söndag kl. 20.00.

Lennart Albertsson:

” Jag försöker kombinera min trygghet med mitt engagemang.”

Under hösten har EFS i Sydsverige sökt en ny regional missionsledare. Det sökandet är över och första januari 2021 tillträder Lennart Albertsson sin nya tjänst. Eller ny-gamla tjänst då han under ett års tid delat på tjänsten tillsammans med Stefan Svensson. Livsluft sitter ner med vår nya regionala missionsledare för ett samtal om längtan, att våga lyssna och tända ljus.

Lennart Albertsson kommer ursprungligen från Örebro men flyttade med sin fru Agneta till Ängelholm redan år 1989 för arbete på kemiföretaget Kemira kemi AB i Helsingborg. Sedan dessa har EFS-kyrkan i Ängelholm varit deras andliga hem.

- I mitten på 1990-talet var min fru Agneta den aktiva i kyrkan som bland annat ordförande några år med tre små barn. Det tycker jag var imponerande. Jag jobbade för fullt men var också engagerad i musiken och tonårsgruppen.

På Kemira blev han sedan kvar i 28 år.

- Jag är civilekonom i botten. På 00-talet så satt jag i Kemiras stora ledningsgrupp som enda svensk och var ansvarig för vår vattenreningsverksamhet i hela världen. Sista tio åren så skedde det lite förvecklingar inom koncernen men jag blev erbjuden jobbet som VD för det lokala dotterbolaget i i Sverige med kontor i Helsingborg.

Han trivdes bra men de sista åren hände något.

- Någoting gjorde att jag umgicks oftare och oftare med tanken att inte fortsätta där. Jag skulle bli 55 år och hade 10 år kvar till pension. Skulle det hända nåt nytt var det dags nu. Jag fick en intuition och jag tror att det var Gud som handlade. Det var inte så att jag sökte någon annan tjänst utan jag gick bara därifrån. Sista augusti år 2017 var min sista dag på jobbet. Innan beslutet satt vi med barnen och bad över det. De var väldigt involverad och kände en nöd för hur det skulle bli. Familjen visade en omsorg som jag blev väldigt berörd av. *Hade du någon tanke på vad du ville göra istället?*

- Jag vet att jag ibland tänkt att det finns saker att göra inom EFS men det enda som var konkret när jag slutade var att få tid att skriva en bok om pengar, ett ämne som jag vet att jag har återkommit till massor med gånger under mitt liv både i jobbet och i kyrkan.

Arbetet med boken inleddes i december 2017 och avslutades under hösten 2018. Förutom några småuppdrag så var det skrivandet som var huvudfokus under den tiden. I maj år 2019 kom boken ”Gud om pengar” ut.

- I september oktober 2018 ringde jag Kerstin Oderhem och sa att nu har jag skrivit klart och jag är tillgänglig. Är det något som du känner ett behov av, eller behöver satsa på? Efter en vecka ringde hon och frågade om jag kunde tänkte mig att jobba med konflikter på några platser där det fanns behov av hjälp. Det kanske inte var det första jag tänkte på men sa ja. Därefter arbetade jag med en utredning på regionskansliet under våren 2019. Först blev det en konsultinsats. Sedan tyckte Kerstin att det var lika bra att jag blev anställd.

Han började på halvtid under hösten 2019 för att sedan på upp till heltid från årsskiftet 2020. Under 2020 har Lennart fungerat som verksamhetsledare för regionen samt som stöd och coach för de övriga regionala missionsledarna runt om i landet.

Genomlysningen av regionens arbete måste varit värdefullt när du nu går in i tjänsten?

- Verkligen. Dels fick jag mycket insikter och kunskaper som jag inte hade och fick träffa människor som jag inte kände. Man skulle kunna skoja till det och säga att det blev som en omvänd anställningsintervju; istället för att de intervjuade mig så fick jag intervjua dem.

När du blev inkastad i konflikterna var det något som förvånade dig?

- Det förvånar mig väl alltid att det är svårt att bryta meningar i en församling generellt sätt. Det är svårt att tycka olika om saker. Vi måste blir bättre på att lyssna till den som tänker helt annorlunda än jag och veta att vi inte behöver hålla med varandra om allt för att kunna be och fira mässa ihop. Det är viktigt att alla får säga vad de tänker. Men när eller om man som grupp vill gå framåt så är det bra att enas om vissa saker för att få kraft i dem. Det är dit jag har velat leda och vill fortfarande leda grupper. Vi behöver ofta gå ifrån rädslan som tar sig uttryck i kommentarer som: "Nej men det där går inte" eller "Så har vi aldrig gjort" till att nyfiket fråga: "Hur tänkte du där?" Den sortens rädsla vill jag vara med och luckra upp.

Vad fick dig att söka tjänstens om regional missionsledare?

- Jag kände att jag hade vuxit in i rol-

len och trivdes med den och såg att det finns så mycket mer att göra och därför så sökte jag. Jag har känt mig väldigt väl mottagen och uppskattad av dem jag har träffat i föreningarna, bland medlemmar och medarbetare och inte minst på kansliet och i de regionala forumen, utskott och styrelser. Det har inte varit något del som varit tråkig. Jag tycker om att sitta med ekonomirådet och personalarådet. Jag trivs i den här miljön. Framförallt känslan på kansliet och när vi samlats till bön på morgnarna även om vi inte håller med varandra om allt. Det har varit så tydligt att bönen gör skillnad i vår grupp. Den gemenskapen skulle många behöva uppleva innan man börjar tänka verksamhet.

Vad ser du som utmaningar?

- Hela året 2020 har ju varit ett sjukt år för att uttrycka sig bokstavligen. Mycket av det vi satt som målsättningar för regionen har fått skjutas på framtiden. Just nu får vi se vad som är rimligt och när det är rimligt. Men vi har pratat om att besöka föreningar, utmana föreningar, arrangera ungdomsläger, arbeta med vår kommunikation. När vi får mötas, det är då det händer. Jag är så otroligt glad för mötena med föreningarna! Jag drömmer om att vi ska kunna etablera fler anställda i regionen för att få ännu mer tryck i saker och bli mer synliga. Desto mer jag pratar om det, desto hungrigare blir jag. Vi har också de sammanhang som känner sig gamla och upplever att de tappar generationer. Då måste man börja i deras ända, vilka är ni nu och vilka kan ni nå?

Ser du några specifika styrkor, möjligheter och resurser att förvalta som EFS i Sydsverige har?

- Det första som slår mig är att vi har väldigt många unga, kompetenta och kreativa medarbetare. Man åker runt i Helsingborg och sjunger för dom äldre, i Malmö går Betaniakyr-

kan ut på stan och och i Hörby finns de en grupp lekmanpredikanter som går en utbildning för att bli bättre. Medarbetarna är en enorm kraft här, det måste jag säga, på alla nivåer faktiskt.

Jag upplever dig som inlyssnande och lugn. Är det något du kan känna igen dig i?

- Jag har ju gjort några såna psykologiska analyser genom åren så det har jag fått höra. Jag försöker kombinera min trygghet med mitt engagemang som jag hoppas märks ibland. Jag brinner för saker och vill inte att det skall sitta fast för mycket.

Du återkommer lite nu och då till en bild om ljus som tänds, berätta om den.

- I september 2019, det var innan jag gick in i tjänst, så åker jag och Agneta till Österlen en helg. På vägen hem stannar vi till i Eslöv. När vi kör ut från Eslöv, ser jag för min inre syn hur små ljus tänds upp runt mig. Jag får sällan bilder av den sorten. Jag tolkar det som andaktsljus. Det är människor i den här regionen som samlas och ber för varandra, läser ordet, låter nådegåvorna komma till uttryck i en liten grupp. Jag har lärt mig att återvända till det jag tror Gud säger och inte försöka hitta på nya saker hela tiden och det vill jag göra med den här bilden. Jag vet inte när i tiden detta är eller om jag ens får uppleva det själv men jag får ändå förmedla det jag har sett så det vill jag göra.

LENNART ALBERTSSON är ny regional missionsledare i EFS i Sydsverige och tillträder tjänsten 1 januari 2021.

ABB A
ANTONIUS

Social distansering som en gåva

Ett av orden som dominerat år 2020 har varit social distansering. Det har fått diktera villkor för vardags- och gudstjänstliv. För många av oss är det en förbannelse som vi önskar snart skall vara ett minne blott. Men kan vi samtidigt som vi längtar efter att livet går tillbaka till det mer normala se distanseringen som en gåva? Kan vi våga se det som händer i trons ljus? Peter Halldorf tar hjälp av Evagrius av Pontos för att ge oss några perspektiv på den tid vi lever i.

Redan Evagrius av Pontos på sin tid rekommenderade social distansering. Evagrius, som under senare delen av 300-talet i skrift sammanfattar erfarenheterna från den monastiska rörelsens gräddning, anses vara en av dem som lägger grunden till kyrkans stora själavårdstradition.

I en finurlig liten text med tidlös relevans gör Evagrius följande analogi:

Om ett krus med vin får stå länge på samma plats får du ett ogrumlat, moget och aromatiskt vin. Men om vinet flyttas runt blir det smaklöst och blaskigt, härsket av bottensatsen. Så bör också du bli kvar på samma plats. Du kommer att märka hur välgörande det är för dig. Inled inte relationer med för många människor, det oroar bara sinnet och hindrar dig att gå stillhetens väg. Gör allt du kan för att finna stillhet och bli fri från distraktioner. Likna däri en smart affärsman: låt stillheten

vara det kriterium utifrån vilket du prövar varje saks värde, och välj alltid det som främjar den.

Bakom Evagrius råd att begränsa sina relationer finns inget förakt för socialt umgänge. Men han vet av erfarenhet hur lätt vi har sprida ut oss och trassla in oss. Han hade själv som ung gjort spikrak karriär inom kyrkan i Konstantinopel, en framgång som visade sig tveeggad när han rusig av en förälskelse tvingades fly staden. Men genom försynen mötte han längs vägen människor som kunde ge kärv men klok vägledning. Under de sista femton åren av sitt liv blev han själv en av de mest efterfrågade själasörjarna i kristenhetens södra hemisfär.

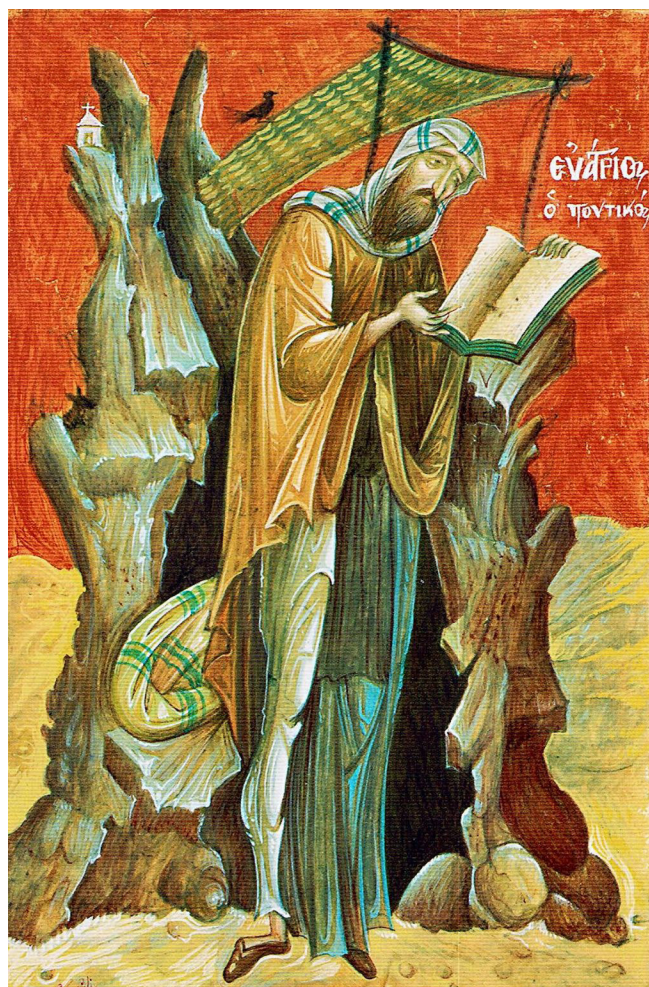
När Evagrius antyder att även det goda i livet – och vad kan vara bättre än gemenskap? – kan bli distraktioner, vet han vad han talar om: också det som är gott kan beröva oss friheten. All gemenskap, förklarar Evagrius behöver ett mått av dis-

tans. Annars finns risken att den andre blir någon att nyttja för egen bekräftelse.

I Evagrius vägledning finns en stor portion psykologisk klarsyn. Han sätter ord på något som numera förmodligen upplevs som ganska obegripligt: man kan bara älska den man är fri från. De två storheterna – kärleken och friheten – förutsätter och förstärker varandra.

För att ana något av vad Evagrius menar behöver vi tillägna oss hans förståelse av frihet. All verklig frihet är djupast sett en frihet från vårt ego. Vad är det att vara fri från sig själv? Från allt som har att göra med hur man recenseras och betygsätts av omgivningen? Thomas a Kempis sätter på 1400-talet ord på samma insikt när han i sin stora på om lärjungaskap, Om Kristi efterföljelse, talar om ”den frid som varken bekymrar sig om beröm eller klander, kritik eller smick-er”. I den friden bor en frihet som öppnar våra liv i kärlek till vår omvärld.

Den sociala distansering som vi påtvingats sedan pandemins utbrott, som en försiktighetsåtgärd till skydd mot smittspridning, kan kanske lära oss något

Evagrius av Pontos

väsentligt om vårt inre liv och våra relationer. Vi ges möjlighet att reflektera över hur våra relationer och vanor påverkar oss på gott och ont. Vad är det som leder till osunda bindningar och beroenden i mitt liv utan att jag själv märker det?

Bibelns och kyrkans berättelser om människor som frivilligt sökt stillhet och distans – som dem om Mose och Elia, Antonios och Evagrius, för att inte tala om Jesus – kan bli ett raster som låter oss ana att de erfarenheter vi gör i en tid som uppfordrar till social distansering kan rymma en kallelse till omorientering.

Syftet med avskildhet och stillhet är inte att ta ifrån oss saker, snarare att lösgöra oss från dem. Att lösgöra sig från världen är inte att undandra sig världen av rädsla för att bli moraliskt besmittad. Det är tvärtom en väg till ett mer avklarat förhållande till allt skapat, något som kan leda till oväntade nyupptäckter av det självklara: som att glädjen i att ge är större än priset för att ge upp; att communion – gemenskap – är mer tillfredsställande än konsumtion. Något som illustreras tänkvärt i en annan av berättelserna från öknen:

Abba Agathon var ute och gick med sina lärjungar. En av dem fann en liten grön ärt på vägen och sade till abban: ”Fader, får jag ta den?” Abban tittade förvånad på honom och sade: ”Var det du som lade dit den?” ”Nej”, svarade lärjungen. ”Hur kan du då”, fortsatte abban, ”vilja ta upp något som du inte har lagt dit?”

Berättelsen kan tyckas kryptisk, formade som vi är av marknadens mentalitet som säger oss att ju mer vi har, desto bättre klarar vi oss. Här rubbas denna idé av ett annat sätt att tänka: ju mindre vi har, desto mer kan vi bli. Och när friheten växer mognar kärleken. Till ett klart och rent vin.

PETER HALLDORF är pastor inom pingströrelsen, redaktör för tidskriften *Pilgrim* och författare av en mängd böcker. Hans senaste bok "Den åttonde dagen" finns att beställa på www.silentiumskrifter.se

Omadressnärfelaktig, vargodsändrätt
adress till Livsluft c/o EFS Sydsverige
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

*God jul och gott
nytt år önskar
EFS i Sydsveriges
kansli!*

**Kallelse till regional
mötesplats och
distriktets årsmöte
24 april 2021 Listerkyr-
kan, Sölvesborg.**

Idyllen vid sjön
Catering

Jultallrik 28/11 + 6/12

Julkasse 22/12

Presentpåse hela december

Detaljer på webbsidan!

info@efsgarden.com 0435-46 00 54

Rådgivaren AB rekommenderar:

Bouppteckning eller
framtidfullmakt:

Sven-Göran Arnoldsson
sg@botes.se, 0703-704284

www.bjorlidens.se

Garage:

www.falkvikskyrkan.se

Kyrkor:

www.kyrktoget.se/listerkyrkan

www.mollebackskyrkan.se

GE EN GÅVA

EFS
Sydsverige

Bankgiro: 900-9903
Swish gåvor: 123 357 80 28
Swish övrigt: 123 626 85 93
Märk gåvan: Sydsverige

salt
SYDSVERIGE

Bankgiro Salt: 5275-8786
Swish Salt: 123 354 77 91